četrtek, 18. junij 2020

P9_TA(2020)0153

Konferenca o prihodnosti Evrope

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 18. junija 2020 o stališču Evropskega parlamenta o konferenci o prihodnosti Evrope (2020/2657(RSP))

(2021/C 362/02)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojih resolucij z dne 16. februarja 2017 o boljšem delovanju Evropske unije z izkoriščanjem potenciala Lizbonske pogodbe ([1]), z dne 16. februarja 2017 o morebitnem razvoju in prilagoditvi institucionalne ureditve Evropske unije ([2]), z dne 16. februarja 2017 o proračunski zmogljivosti evroobmočja ([3]) in z dne 13. februarja 2019 o stanju razprave o prihodnosti Evrope ([4]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. januarja 2017 o evropskem stebru socialnih pravic ([5]),

— ob upoštevanju predloga takratne kandidatke za predsednico Komisije Ursule von der Leyen z dne 16. julija 2019 v okviru političnih smernic za naslednjo Evropsko komisijo za obdobje 2019–2024 o organizaciji konference o prihodnosti Evrope (v nadaljnjem besedilu: konferenca),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. januarja 2020 o pripravi konference o prihodnosti Evrope (COM(2020)0027),

— ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 12. decembra 2019 o splošnem pristopu h konferenci o prihodnosti Evrope,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2020 o stališču Evropskega parlamenta o konferenci o prihodnosti Evrope ([6]),

— ob upoštevanju resolucije Odbora regij z dne 12. februarja 2020 o konferenci o prihodnosti Evrope,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. aprila 2020 o usklajenem ukrepanju EU za spoprijemanje s pandemijo COVID-19 in njenimi posledicami ([7]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. maja 2020 o novem večletnem finančnem okviru, lastnih sredstvih in načrtu za okrevanje ([8]),

— ob upoštevanju izjave konference predsednikov ob 70. obletnici Schumanove deklaracije,

— ob upoštevanju člena 132(2) Poslovnika,

A. ker je treba obravnavati tako notranje kot zunanje izzive, s katerimi se sooča Evropa, pa tudi nove družbene in nadnacionalne izzive, ki niso bili v celoti predvideni ob sprejetju Lizbonske pogodbe; ker številne krize, v katerih se je znašla Unija, kažejo, da so potrebne institucionalne in politične reforme na več področjih upravljanja;

([1]) UL C 252, 18.7.2018, str. 215.
([2]) UL C 252, 18.7.2018, str. 201.
([3]) UL C 252, 18.7.2018, str. 235.
([4]) Sprejeta besedila, P8_TA(2019)0098.
([5]) UL C 242, 10.7.2018, str. 24.
([6]) Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0010.
([7]) Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0054.
([8]) Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0124.

B. ker nam je sedanja kriza zaradi COVID-19 za zelo visoko ceno pokazala, da projekt Evropske unije še ni dokončan in da mora konferenca bolje obravnavati neuspešno zagotavljanje solidarnosti in usklajevanja, gospodarske, zdravstvene in socialne pretrese ter nenehne napade na temeljne pravice in pravno državo; ker je zaradi sedanje krize zato še bolj nujno, da si začne Evropska unija prizadevati za večjo učinkovitost in demokratičnost ter da bi se približala državljanom;

C. ker so tako Parlament kot Komisija in Svet izjavili, da bi bilo treba organizirati konferenco o prihodnosti Evrope in da bi moral biti ta proces priložnost za tesno vključevanje državljanov EU od spodaj navzgor, pri čemer bi jim prisluhnili, njihovi glasovi pa bi prispevali k razpravam o prihodnosti Evrope;

D. ker bi morala konferenca omogočiti odprt forum za razpravo med različnimi udeleženci brez vnaprej določenega izida; ker bi moral zato skupni dogovor vseh treh institucij zadevati samo obliko in organizacijo konference;

1. verjame, da je 10 let po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, 70 let po Schumanovi deklaraciji in v luči pandemije COVID-19 pravi trenutek za ponovno oceno Unije; meni, da je zaradi koronavirusne krize konferenca še bolj potrebna;

2. iz istega razloga pa je bolj očitna tudi potreba po reformi Evropske unije, saj je kriza pokazala, da mora Unija nujno biti učinkovita; zato meni, da bi bilo treba v procesu konference upoštevati obstoječe instrumente EU za okrevanje in že vzpostavljeno solidarnost, hkrati pa zagotoviti ekološko trajnost, gospodarski razvoj, družbeni napredek, varnost in demokracijo;

3. v vseh razsežnostih potrjuje stališče, ki ga je izrazil v svoji resoluciji z dne 15. januarja 2020, in ponavlja poziv Svetu in Komisiji, naj začneta pogajanja za dosego skupnega dogovora o organizaciji konference o prihodnosti Evrope pred poletnimi počitnicami;

4. obžaluje, da Svet še ni sprejel stališča o konferenci, zato ga poziva, naj premosti razlike in nemudoma objavi stališče o obliki in organizaciji konference;

5. pozdravlja, da je Komisija sprejela stališče o konferenci in da je pripravljena na hitro nadaljevanje;

6. poziva Svet, naj v svoj mandat vključi zavezo smiselnemu nadaljnjemu ukrepanju in smiselni neposredni udeležbi državljanov ter naj ohrani tak okvir konference, da bo odprt za vse možne rezultate, vključno z zakonodajnimi predlogi, s katerimi bi se začele spremembe primarnih pogodb ali druge spremembe;

7. poudarja, da mora prednostna naloga konference kljub pandemiji ostati neposredno sodelovanje državljanov, organizacij civilne družbe, socialnih partnerjev in izvoljenih predstavnikov; zato z veseljem pričakuje začetek konference, da bi skupaj z vsemi državljani EU vzpostavili bolj demokratično, učinkovitejšo in odpornejšo Unijo;

8. priznava, da je bilo treba začetek konference odložiti zaradi pandemije; vendar ugotavlja, da je ta opozorila na nekatere pomanjkljivosti v Uniji; zato je odločen, da bo konferenco začel čim prej jeseni 2020;

9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.